

Leder, 2. december 2015: Hvad er rådet til den kriseramte verden i dag? Lær af Brunelleschi!

Rådet til den kriseramte verden i dag? 'Lær af Brunelleschi!' Det var det råd, som Lyndon LaRouche gav i går, da han udlagde Brunelleschis opdagelser, der på ingen måde var en fortsættelse af den tidligere erfaring og tankegang, men var kreative gennembrud af Brunelleschi, både mht. princip og anvendelse. Historien markeres af »opdagelsesperioder«, adskilt af perioder med degeneration, sagde LaRouche. Forstå dette, for at forstå, hvor dødbringende det nuværende øjeblik er, og søg at opnå den intellektuelle og karaktermæssige kvalitet, der kræves for at standse »dårlig historie under skabelse«, og for at skabe fremtiden. Historien er ikke noget, der 'sker for én'; man skaber den.

Lige nu kræver fremtiden, at Obama kommer væk. Der er ingen fremtid, hvis han bliver. Den trussel, der kommer fra ham, kan ikke formildes gennem reform, forhandling eller ønsketænkning.

I går konfronterede et kongresmedlem, Tulsi Gabbard (D-Hawaii), Obamas to top-forsvarsregeringsfolk med sandheden om Obamas politik i Syrien, der truer med altomfattende atomkrig. I en omfattende høring i Husets Komite for de Bevæbnede Styrker begyndte Gabbard sine kommentarer til forsvarsminister Ash Carter og formand for Generalstabscheferne Joseph Dunford således: »Eftersom vores politik med at vælte Assads syriske regering grundlæggende set har bragt os til en frontal konflikt med Rusland, har jeg nogle vigtige spørgsmål at stille om dette emne.

»Hvor mange atomspræghoveder har Rusland rettet mod USA, og

hvor mange har USA, rettet mod Rusland?« Forsvarsminister Carter undveg og svarede, at han ville tilsende hende svaret på skrift. Gabbard fortsatte: »Godt. Og det ville være korrekt at sige, at begge vore lande har evnen til at affyre disse atomvåben inden for få minutter?« Carter svarede, »Det er det«: dernæst fortsatte Gabbard med sine spørgsmål, der trak detaljerne om Syrien skarpt frem, med Obamas anti-russiske politik, der nu udgør en umiddelbar, potentiel fare for et atomholocaust.

Samtidig med, at Gabbard konfronterede Kongressen med Obamas vanvid, begyndte NATO sit todages ministermøde i Bruxelles, hvor dets London/Obama-dagsorden er at inkludere en forpligtelse til at sende mere luftforsvarsstøtte til Tyrkiet. Det kommer oven i de amerikanske F-15 fly, der allerede afpatruljerer den tyrkisk-syriske grænse. Som Gabbard sagde til Obamas regeringsfolk under høringen i går: i betragtning af, at ISIS *»ikke har nogen luftvåbensaktiver, kan jeg blot antage, at disse fly har russiske fly som deres mål ... «* (fremhævet af red.)

Det ligger ikke i den nuværende, degraderede 'amerikanske personlighed' let at fatte faren og finde modet til at handle. Men det er vores udfordring. Skab fremtiden!

Forslag til fordybelse: Redaktionen anbefaler:

»Skab en Ny Renæssance«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche ved Schiller Instituttets konference i Paris, juni 2015

»Ny renæssance eller Tredje Verdenskrig? Valget der dit!«, hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, april 2014,

USA: Tidl. chef for Forsvarets Efterretningstjeneste Michael Flynn: Vi må arbejde konstruktivt med Rusland

30. november 2015 – I sit interview med det tyske magasin *Der Spiegel* fremførte tidl. chef for USA's Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), generalløjtnant Michael Flynn (pensioneret), det argument, at ISIS ikke vil blive nedkæmpet uden tropper på jorden, og heller ikke uden et tæt samarbejde med Rusland.
<https://www.spiegel.de/international/world/former-us->

»Den sørgelige kendsgerning er, at vi må sætte tropper på jorden«, sagde han. »Den overordnede strategi må være at tage Islamisk Stats territorium tilbage og dernæst bringe sikkerhed og stabilitet for at gøre det muligt for flygtningene at vende tilbage.« Idet han nævnte stabiliseringen af Balkan i 1990'erne som en model for operationen, sagde Flynn, at »vi ville få brug for en militær kommandostruktur for koalitionen og FN må, på et politisk niveau, involveres. USA kunne tage en sektor, det samme kunne Rusland, og europæerne en anden. Araberne må også involveres i denne form for militæroperation, og må indgå i alle sektorer ... «

»Vi må arbejde konstruktivt med Rusland«, fortsatte han. »Hvad enten vi synes om det eller ej, så traf Rusland en beslutning

om at være der (i Syrien) og handle militært. Der er de så, og det har på dramatisk vis ændret dynamikken. Så man kan ikke sige, at Rusland er dårlig, og skal rejse hjem. Det vil ikke ske.« Araberne må være missionens ansigt, sagde han, men »hvis vi griber dem i at finansiere, hvis de kanaliserer penge til IS, så er det, sanktioner og andre aktioner må sættes ind.«

Flynn blev uafhængigt af interviewet citeret af magasinet *The Week*, med uddrag af en artikel, der førset gang blev udgivet i *New York Times* den 18.nov. med titlen, »The Rise of ISIS« (ISIS' fremkomst). I denne artikel kommenterer generalløjtnant Flynn den nu berømte 2012 DIA-rapport, der advarede om, at USA's politik ville resultere i dannelsen af et jihadist-kalifat i Syrien og Irak. »Denne særlige rapport ville ingen se. Den blev ignoreret af Det Hvide Hus. Den blev ignoreret af andre elementer inden for efterretningssamfundet som en enkeltstående rapport. Sagen er, at rapporten ikke levede op til 'fortællingen' fra Det Hvide Hus.« *The Week* rapporterer også, at Flynn har talt med Tv-programmet 'Berlin Direct'.

<http://www.nytimes.com/2015/11/19/world/middleeast/in-rise-of->

**Diskussion med Lyndon
LaRouche
25. november 2015:**

»Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

Uddrag af Lyndon LaRouches diskussion med aktivister i hele USA den 25. november. LaRouche: Godt, først og fremmest er det, som man skal bekymre sig om, det, som vi har brug for, Glass-Steagall. Og Glass-Steagall, hvis den bliver gennemført på rette vis nu, vil betyde, at vi automatisk – i hele USA i hvert fald, ville vi lukke alt det, der er baseret på investeringsbankpraksis, der ikke følger Glass-Steagall-standarden, fuldstændigt ned. Sagt på en anden måde: Vi ville gå tilbage til den form for system, som Franklin Roosevelt repræsenterede i løbet af sin præsidentperiode, især i løbet af 1930'erne.

Download (PDF, Unknown)

Hongkong-professor: Obama truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte

en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er vicestabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at

afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapitel titlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskaleres og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at

undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: »**Ingen overlevende**«, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Leder, 1. december 2015: Fjern den faktor, der fører til atomkrig – Obama

Nødvendigheden af at fjerne Barack Obama fra præsidentmyndigheden for at forhindre en ellers forestående atomar konfrontation mellem USA og Rusland og Kina blev på

dramatisk vis tydeliggjort af begivenheder og advarsler i dag.

Efter Obamas (og NATO's) aggressive, offentlige støtte til Tyrkiets provokerende krigshandling imod Rusland, var Obamas møde med Putin i dag på konferencen i Paris en eskalering. Ifølge rapporter fra både Det Hvide Hus og Kreml om mødet, gentog Obama, at han insisterede på, at den syriske præsident Assad »skal gå« som en forudsætning for noget som helst samarbejde imod terrorbander i Syrien; at Rusland må slutte sig til den »amerikanskledede koalition« og må ophøre med at bombe i områder, der er bastioner for al-Nusra og andre jihadist-grupper, der bevæbnes af Saudi Arabien, Tyrkiet og USA og Storbritannien. Obama ignorerer de vurderinger og rapporter, der kommer fra militær-til-militær-efterretninger, for i stedet at fortsætte sin optrapning af konfrontationen med Vladimir Putin.

En russisk, strategisk analytiker advarer i Sputnik i dag om, at den tyrkiske provokation, bakket op af NATO og Obama, skubber verden frem mod en konfrontation som den i 1962 med Cubakrisen – denne gang uden en John F. Kennedy til at løse situationen, men tværtimod med hans modsætning, den arrogante dronedræber, Obama.

Og en kinesisk seniorekspert i eurasiske anliggender med hjemsted i Hongkong kom med en endnu mere dramatisk advarsel: Hvis Obama fortsætter med at udføre provokationer i det Sydkinesiske Hav, kunne Kina meget vel respondere »asymmetrisk«, med atomkrig.

Stiftende redaktør for Executive Intelligence Review (EIR) Lyndon LaRouche insisterer på, at der ikke er anden udvej en hurtigt at fjerne Obama fra embedet og sagde i dag: »Putin havde ret i sin vurdering af sin position vis-a-vis Obama. Der bliver ingen kursændring eller tilbagetog fra Putins side; og han forstår fuldt ud, at intet samarbejde med Obama er muligt. Putin eksperimenterer ikke. Han er fast besluttet og anskuer konfrontationen fra et globalt standpunkt. Det er Obamas Hvide

Hus, der laver alvorlige fejl, men alt, hvad det gør, er med fuldt overlæg.«

Dette var LaRouches udtrykkelige pointe om den kinesiske professor Zhang Baohuis advarsel om en amerikansk-kinesisk krig udløst af Obamas provokationer. Denne analyse af situationen er »fuldstændig korrekt«, bemærkede Larouche, for nær én ting – atomkonfrontationen er ikke »utilsigtet« eller »en fejl« fra Obamas side.

»Obama VED, hvad han gør«, sagde LaRouche. »Han er en dræber, og britisk kontrolleret.«

Obama truer med atomkrig og tror arrogant på et russisk eller kinesisk »tilbagetog«, der ikke eksisterer.

»Men han kan miste grebet om situationen, hvis han konfronteres af personer og kræfter, der rykker ud for at få ham fjernet fra embedet. Det er missionen – hvis vi kan gøre det i tide.«

Supplerende materiale:

Hongkong-professor: Obama truer Kina med atomkrig

30. november 2015 – Zhang Baohui, en professor i statskundskab og direktør for Centret for Studier af det Asiatiske Stillehavsområde ved Lingnan Universitet i Hongkong, og som i omfattende mål har skrevet om Kinas atomkapaciteter, udstedte en kraftig advarsel til Obama om, at denne fremprovokerer en konflikt, der hurtigt kunne blive til en atomkrig.

I en artikel i *RSIS Commentary South China Sea Series Nov. 12*, skriver Zhang, at, da Obama sendte et amerikansk krigsskib inden for 12-milegrænsen omkring Kinas nyligt konstruerede øer

i det Sydkinesiske Hav den 27. okt., »tog Kina denne gang ikke skridt til konkret handling for at konfrontere det amerikanske krigsskib, men sådanne fremtidige operationer kunne alvorligt destabilisere situationen i det Sydkinesiske Hav og endda freden og stabiliteten i hele regionen. De kunne igangsætte en utilsigtet optrapning og forcere de to lande hen imod en militær konflikt. Tankegangen er ganske indlysende.

»Yderligere handlinger fra den amerikanske flådes side vil trænge det kinesiske lederskab op i en krig og tvinge det til at respondere på opfattede provokationer mod landets nationale interesser og magtanseelse. Til syvende og sidst udgør det Sydkinesiske Hav en væsentlig del af Kinas geostrategiske interesser ... Desuden kunne Kina føle, at det var nødvendigt at stå fast for at afskrække en fremtidig optrapning af de amerikanske udfordringer over for landets interesser og anseelse.«

Zhang citerer både viceadmiral Yi Xiaoguang, der er viceskabschef i Folkets Befrielseshær (PLA), og som sagde, at Kina »vil tage alle nødvendige midler i anvendelse for at forsvare sin suverænitet«, hvis USA udfører lignende handlinger, og også general Fan Changlong, vicepræsident for Kinas kommunistiske partis (CCP) Centrale Militærkommission, der til kommandør for USA's Stillehavskommando (PACOM), admiral Harry Harris, sagde, at alle fremtidige aktioner fra den amerikanske flådes side kunne udløse utilsigtede optrapninger, der skader begge landes interesser.

Kineserne har sidenhen udvidet sine militærøvelser i regionen og offentliggjort fotos af søbaserede strategiske missiler, der bæres på deres atomubåde, og som »har til hensigt at afskrække USA«, siger Zhang.

Under kapitel titlen »Defekt amerikansk opfattelse« advarer Zhang: »Diverse kinesisk retorik og forholdsregler indikerer, at Kina kunne ty til mere konkrete og magtfulde forholdsregler for at konfrontere den amerikanske flåde. I så tilfælde vil en

konfrontation mellem de to flåder blive uundgåelig. Hvad der er endnu værre, så kunne konfrontationen udløse en optrapning mod militære konflikter.

Det amerikanske militær synes imidlertid at være intetanende om dette scenario ... Det er i høj grad sandsynligt, at amerikanske beslutningstagere antager, at Kina ville indtage en politik for ikke-handling, når konfronteret med indtrængende amerikanske flådefartøjer. Denne amerikanske forventning er defekt, eftersom Kina er en atomstormagt. Når de trænges op i en krog, kan stater med atomvåben true med en asymmetrisk optrapning for at afskrække en modstander fra at skade deres nøgleinteresser. Militærparaden i Beijing den 3. september afslørede, at Kinas nye generation af taktiske missiler, såsom DF-26, kan armeres med atomspræghoveder. Nylig information indikerer også, at Kinas luftlancerede langtrækkende krydsermissiler ligeledes kan armeres med taktiske atomspræghoveder. Faktisk kunne de seneste fotos af JL-2 søbaserede atommissiler, der affyres fra havet, være et gedulgt atomsignal, som Kina sender for at afskrække USA.«

Zhang bemærker, at, alt imens det Sydkinesiske Hav tydeligvis er en del af Kinas kerneinteresser, så gælder dette ikke for USA. »Når en krisesituation eskaleres og begynder at involvere potentielle atomare scenarier«, skriver han, »står USA over for det barske valg, at de enten er de første til at trække sig tilbage, eller også står over for at kæmpe mod et atombevæbnet Kina. Ingen af disse muligheder er attraktiv, og begge kræver høje omkostninger, enten for anseelse eller i menneskeliv, for USA.«

»Det vil derfor være uklogt af USA at udfordre Kina. Ved at undervurdere Beijings faste forsæt om at forsvare sine interesser, omdømme og evne til at afskrække, kunne denne plan igangsætte en eskalerende spiral, der sluttelig ville skade amerikanske interesser.«

Han konkluderer, at begge sider må overveje 'worst case

scenarios' – de værst tænkelige scenarier.[1] »Det er bydende nødvendigt, at både Kina og USA overvejer, hvordan deres handlinger kunne medføre utilsigtede konsekvenser, isæt en utilsigtet optrapning mod en militær konflikt ... Der er ingen, især ikke lande i regionen, der ønsker dette scenarie.«

Lyndon LaRouche bemærkede, at denne analyse er »fuldstændig korrekt«, bortset fra, at en sådan konsekvens ikke ville være »utilsigtet« fra Obamas side; det er hans plan at tvinge Kina og Rusland til et tilbagetog, eller også gå i krig.

[1] Se video fra LaRouchePAC: **»Ingen overlevende«**, danske undertekster.

En mørk, grusom, men helt igennem sandfærdig afbildning af truslen om en termonuklear krig og konsekvenserne, og Obamas deployering af hovedparten af USA's termonukleare kapacitet i flere områder, som truer både Rusland og Kina.

Advarsel om en Ny Cubakrise

30. november 2015 – »Tyrkiet baner vejen for en Ny Cubakrise«, lyder den barske, advarende titel på en artikel i Sputnik den 29. nov., skrevet af den politiske analytiker Pyotr Iskenderov fra Ruslands Strategiske Kulturstiftelse, med undertitlen, »Invitation til ballade: Trækker Erdogan Europa ind i en Ny 'Cubakrise'?«

Iskenderovs advarsel påpeger først det, der skete den 24. nov.: »Tyrkiets uhørte provokation kunne meget vel føre til en konfrontation, der minder os om den Kolde Krigs mørkeste dage«; uhørt, fordi intet russisk militærfly er blevet skudt ned af et NATO-medlemsland i Alliancens historie. Artiklen advarer også imod den umiddelbare fremtid og Obamas rolle i opbakningen til Tyrkiet. »Tyrkiet besluttede at nedskyde det russiske bombefly, fordi præsident Recep Tayyip Erdogan føler sig overbevist om, at NATO og især USA vil bakke ham op,

uanset, hvad der sker. Ønsket om at udnytte modsigelserne mellem stormagter har altid været et redskab i det (Neo)-ottomanske Imperiums politik.«

Der er nogen, der bringer en diskussion på bane om, hvorvidt Tyrkiet skal spærre Bosporusstrædet for russiske skibe, der supplerer Ruslands styrker, som bekæmper terrorister i Syrien. Dette ville imidlertid ikke blive tolereret af Rusland; og Erdogans stilling over for sin egen kommando kunne vise sig temmelig svag.

En webside, der sporer skibsruter, atmarinetraffic.com, rapporterede mandag, at fartøjer under russisk flag nu forsinkes af Tyrkiet, når de søger at passere gennem Bosporus. Det Kiev-baserede Center for Transportstrategier rapporterede dette offentligt: »Søndag sejlede russiske fartøjer i zig-zag-kurs og i buede linjer, mens de i timevis ventede på tilladelse til at krydse strædet. Fartøjer fra andre lande blev ikke opholdt.«

**RADIO SCHILLER den 30.
november 2015:
COP21-klimakonferencen:
udvikling, ikke**

befolkningsreduktion // advarsler om atomkrig

Med formand Tom Gillesberg.

Inkluderer også: Høring om atomkraft (thorium) i Folketinget
/ Stem NEJ: bevar retsforbeholdet!

Tyskland: Der Spiegel interviewer general Mike Flynn, tidl. chef for DIA

29. november 2015 – Det tyske magasin *Der Spiegel* interviewede den amerikanske generalløjtnant Mike Flynn (pensioneret) i dag, den tidligere chef for Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), der blev fyret af Obama, og som derefter offentligt anklagede Obama for med overlæg at forfølge en politik, der skabte og udbredte IS. *Der Spiegel* er ikke Al-Jazeera America, hvor Flynn tidligere fremkom med disse anklager, påpegede Helga Zepp-LaRouche i dag. Det er flagskibet inden for det tyske establishments medieverden, og en grundpille i det europæiske establishment.

Det faktum, at *Spiegel* har interviewet Flynn på dette tidspunkt, siger en masse om de forandringer, der er sket i Europa, siden massakrerne i Paris og Tyrkiets efterfølgende nedskydning af et russisk militærfly og mordet på dets kaptajn. Hvor står Europa? Ser de hen mod en koalition med Obama, der ikke kan opretholdes? Vil de skifte standpunkt i retning af at alliere sig med Rusland i Syrien?

Fr. Zepp-LaRouche mente, at den vigtigste del af interviewet var den ordveksling, hvor interviewereren fra *Spiegel* sagde, »Der ville ikke være noget IS, hvis ikke amerikanerne havde invaderet Bagdad i 2003, Fortryder De ... «

Flynn: ... ja, absolut...

Spiegel: ... Irakkrigen?

Flynn: Det var en kolossal fejltagelse.

<http://www.spiegel.de/international/world/former-us-intelligence-chief-discusses-development-of-is-a-1065131.html>

Leder, 29. november 2015:
»Spær Obama inde bag lås og slå for at afværge den umiddelbare fare for atomkrig«

STOP 3. VERDENSKRIG:

Følgende erklæring blev udlagt på LaRouchePAC websiden her til aften, den 28. nov.:

Lyndon LaRouche gentog i dag sin tidligere advarsel, der nu er endnu mere overhængende nødvendig, om, at den amerikanske

præsident Barack Obama er fast besluttet på at følge en kurs mod atomkrig og omgående må fjernes fra embedet. Advarslen kommer som respons på optrapningen af Obamas igangværende politik for en atomar konfrontation med Rusland, som det eksemplificeres af nedskydningen af et russisk militærfly over Syrien af medlem af NATO og USA's allierede, Tyrkiet. Tyrkiets handling kunne kun være forekommet med Obamas velsignelse. LaRouches advarsler understreges af amerikanske sikkerhedseksperter vurderinger. Alligevel er der en tåbelig tilbageholdenhed med hensyn til at kræve det eneste middel, der kan trække verden tilbage fra truslen om atomkrig – at fjerne Obama fra kontrollen over USA's atomstyrker ved at stille ham for en rigsret, eller ved at aktivere det 25. tillæg til den amerikanske Forfatning.

Den seneste advarsel om en mulig umiddelbart overhængende atomkrig er netop blevet publiceret i *Politico Magazine* af en tidligere atommissil-affyringsofficer, Bruce G. Blair, med titlen **»Kunne spændinger mellem USA og Rusland eskalere atomart?«**. Blair påpeger Obamaregeringens politik med affyr-på-varsel (launch on warning) og den korte responstid til at træffe beslutningen om at lancere atomstyrker. Han erklærer, at dette sætter verden på en hårs bredde fra atomkrig, der er farligere end under den Kolde Krig.

Blair advarer:

»Det er især sandt, eftersom offentligheden ikke gør sig klart, hvor lidt tid, der er, for vore ledere til at træffe afgørelsen om at bruge atomvåben, selv i dag – og om noget, så gør atmosfæren det til en endnu mere hårfin udløsermekanisme med truslen om cyberkrig. En affyringsordre er på længde med et tweet. Missilmandskabet transmitterer dernæst en kort strøm af computersignaler, der omgående antænder raketmotorerne til mange hundrede landbaserede missiler. For USA's vedkommende tager dette 1 minut. Som forhenværende atommissil-affyringsofficer har jeg personligt trænet dette hundreder af gange. Vi blev kaldt for

Minutmænd. Amerikansk ubådsmandskab bruger lidt længere tid; de kan affyre deres missiler efter 12 minutter.«

»I betragtning af den 11- til 30-minutters flyvetid for angrebsmissiler (11 for ubåde, der lurer ud for modpartens kyster, og 30 for raketter, der flyver over polerne til den anden siden af planeten), er beslutningstagningen for atomanvendelse, under 'launch on warning' – altså processen fra varsling til beslutning om handling – ekstremt forceret, følelsesmæssigt højspændt og proforma, drevet frem af checklister. Jeg beskriver det som den mekanisk rutinemæssige iværksættelse af et forberedt manuskript. Under nogle scenarier modtager præsidenten, efter en blot 3 minutter lang vurdering af de første varslingsdata, en 30 sekunder lang briefing om sine atomare responsmuligheder og disses konsekvenser. Han har dernæst nogle få minutter – maksimalt 12, mere sandsynligt 3 til 6 – til at vælge en af dem.«

I denne sammenhæng kan Obamas deployering af amerikanske og allierede styrker imod Rusland kun ses som en eskalering imod en konflikt med atomvåben. For eksempel nævner Blair deployeringen af amerikanske Aegis-krigsskibe til Sortehavet, armeret med krydsermissiler, der kunne angribe Moskva på få minutter. Eller deployeringen af amerikanske strategiske bombefly, der flyver mod Rusland. Dette tvinger så igen Rusland ind i en optrappende respons.

Blair spørger:

»Forstår amerikanske ledere, at russerne har grund til at frygte, at en trussel om halshugning (dvs. lamme en regering ved at fjerne dens ledelse, -red.) er ved at vokse frem, og at denne trussel meget vel kunne være den underliggende drivkraft, der hæver indsatsen for Rusland til et niveau med en eksistentiel trussel, der påbyder forberedelse til at anvende atomvåben? Det tvivler jeg på, at de gør.«

Den skræmmende konklusion, som Blair ikke drager, er imidlertid, at USA's præsident Barack Obama forstår dette og har til hensigt at skabe en eksistentiel krise for Rusland, og således bringe verden ud på randen af atomkrig. Siden begyndelsen af Barack Obamas præsidentskab har LaRouche advaret om, at Obama er en narcissistisk dræber. Alt, hvad Obama sidenhen har gjort, har bevist, at LaRouche havde ret. Man behøver blot se på Obamas indtræden i rollen som global bøddel, der præsiderer over de regulære tirsdagsmøder, hvor han personligt træffer beslutning om de amerikanske droneangrebs dræberlister. Eller hans konfronterende adfærd mod Rusland i kølvandet på den tyrkiske nedskydning af det russiske militærfly.

Der er ikke tid eller plads til en lang debat om dette spørgsmål. Obamas atomkrigsprovokationer udgør en trussel mod den menneskelige arts eksistens. Han må fjernes nu. Et enkelt medlem af Kongressen kan retmæssigt indlede en rigsretsprocedure. Ansvarlige regeringsfolk i præsidentskabet kan retmæssigt indlede det 25. forfatningstillæg med den begrundelse, at en præsident, der har til hensigt at fremprovokere atomkrig, ikke længere er skikket til embedet.

Det amerikanske folk må nu agte på LaRouches advarsel. Fjern Obama Nu!

Supplerende materiale:

Putin og Hollande mødes i Moskva – Aftale om koordinering – Går efter oliesmugling m.m. – Obama på sidelinjen; afsløret

Video: Lyndon LaRouche: Om Det amerikanske, økonomiske System. Dansk udskrift

Download (PDF, Unknown)

Krigsfaren: Putin og Hollande mødes i Moskva

**– Aftale om koordinering –
Går efter oliesmugling m.m.
– Obama på sidelinjen;
afsløret**

27. november 2015 – Den franske præsident François Hollande og den russiske præsident Vladimir Putin mødtes i Moskva i går, efter Hollandes møde med sine tyske, italienske og amerikanske modparter de foregående dage. For Hollande er det en dramatisk kontrast til hans besøg i Det Hvide Hus den 24. nov. – den dag, tyrkerne nedskød det russiske bombefly – med Obama, der fordømte Rusland som en isoleret taber, og så Hollandes møde med Putin i går, hvor de sammen indgik en fælles forpligtelse om at nedkæmpe terrorisme.

Husk Obamas nøjagtige vilde ord den 24. nov. under Obama-Hollande pressebriefingen: »Rusland er netop nu en koalition for to – Iran og Rusland – der støtter Assad ... Rusland er marginaliseret.«

I går kom Putin og Hollande med erklæringer efter deres møde og tog dernæst imod journalisternes spørgsmål.

Putin sagde, at de var »enedes om at optrappe vores fælles indsats inden for antiterrorismen, at forbedre udvekslingen af operationelle informationer i kampen mod terrorisme og etablere konstruktivt arbejde mellem vore militæksperter for at undgå overlappende hændelser og for at fokusere vores indsats på at sikre, at vores arbejde med at bekæmpe terrorisme er mere effektivt og undgå alle luftangreb imod territorier og bevæbnede styrker, der selv bekæmper terrorister.« Han gav også udtryk for sin overbevisning om, at en politisk afgørelse i Syrien kunne findes, efter at terrorismen var udslettet.

Hollande understregede, at enhed er afgørende, men ikke nok. Der må også være handling. Nationer må tage ansvar, som Frankrig gør med udstationeringen af Charles de Gaulle hangarskibet. Han understregede også betydningen af en overgangsproces i Syrien, og denne understregning er stort set på linje med Wien-dokumentet, men han tilføjede, at »det er unødvendigt at sige, at Assad ikke har nogen rolle at spille i sit lands fremtid«. På trods af dette er det, for at overgangen kan lykkes, »bydende nødvendigt, at Rusland spiller hovedrollen, en af hovedrollerne, i denne proces.« Med hensyn til detaljerne i det fransk-russiske samarbejde sagde Hollande, at de var enedes om tre punkter: 1) optrappet efterretningssamarbejde; 2) koordinering af intensiverede angreb mod ISIS; og 3) at koncentrere disse angreb mod ISIS og terroristgrupper.

Som svar på spørgsmål langede Putin igen hårdt ud efter oliesmuglingen fra ISIS-kontrolleret territorium og ind i

Tyrkiet. Han påpegede, at, under G20-topmødet i Tyrkiet kun få dage før nedskydningen, havde han vist de andre G20-ledere fotos taget fra russiske fly af kolonner af olielastbiler, der strakte sig ud i horisonten.

»Olie leveres fra territorier, der kontrolleres af terrorister i Syrien, på industriel skala. Det kommer fra disse territorier, ikke andre steder fra«, sagde Putin. »Vi kan oppefra se, hvor disse lastbiler er på vej hen. De kører mod Tyrkiet, dag og nat. Jeg kan formode, at Tyrkiets topledere ikke er klar over dette. Det ville være vanskeligt at tro på, men det er teoretisk muligt. Det betyder imidlertid ikke, at de tyrkiske myndigheder ikke bør afskære disse illegale transaktioner.« Og hvis Tyrkiet destruerer al denne olie, som den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan påstår, »så kan vi ikke se nogen røg eller flammer« fra det.

Putin rejste også spørgsmålet: hvilket formål tjener Forståelsesmemoet fra 20. oktober mellem Rusland og USA, hvis USA ikke udelukker sådanne hændelser som angrebet på det russiske fly den 24. nov.?

»Vi udveksler information med dem, men nu er vi meget bekymrede for arten af denne udveksling og resultaterne af dette samarbejde«, sagde han. »Hør her, vi informerede vore amerikanske partnere i forvejen om, hvornår vore piloter skulle i aktion og hvor, og i hvilke luftkorridorer. Den amerikanske side, der leder koalitionen, som Tyrkiet er en del af, kendte til sted og tid for vores operation. Og dette er præcist, hvor vi blev angrebet.« Det spørgsmål, der opstår, er derfor, »hvorfor gav vi amerikanerne denne information? Enten har de ikke kontrol med, hvad deres allierede foretager sig, eller også giver de denne information ud kritikløst, uden at forstå implikationerne.«

International LaRouchePAC Fredags-webcast den 27. november 2015: LaRouche: »Med mindre, og indtil, Obama smides ud, står verden på en knivsæg til atomkrig. Strategisk analyse med Jeff Steinberg m. fl.

Lyndon LaRouche har hele vejen utvetydigt sagt, at med mindre, og indtil, Obama smides ud, står verden på en knivsæg til atomkrig. Spøgelset af denne fare sås skarpt i tirsdags med Tyrkiets nedskydning af et russisk fly, der var engageret i bombetogt nær den tyrkisk-syriske grænse. LaRouche kom omgående med en offentlig erklæring, der sagde, »Obama har organiseret en krigshandling, og således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare«. Han sagde, at det »var et overlagt forsøg fra Obamas side på at fremtvinge generel krig«. Engelsk udskrift.

MEGAN BEETS: Good evening. It's November 27, 2015. My name is Megan Beets, and I'd like to welcome all of you to our regular Friday evening broadcast here at LaRouche PAC. I'm joined in the

studio tonight by Jason Ross and I'm also joined, via video, by Jeffrey Steinberg.

Now in discussions earlier this week, Mr. LaRouche made it very, very clear that the key issue facing all of us, is whether the people of the United States, in particular, both the people in positions of leadership, such as the Congress, but also the population in general, have the guts to stop compromising with Obama, to tell the truth, and to throw him out. Now, what we've seen shaping up over the past weeks is a very dramatically and a very rapidly shifting world strategic situation, including ongoing Russian military intervention into Syria; also including the recent wave of terrorist attacks, such as the bombing of the Russian plane over Egypt, and of course, the terrorist attacks which occurred just two weeks ago in Paris, which was followed by a shift in dynamic among world leaders, away from the failed Obama policy, and toward a broader collaboration with the Russians to defeat ISIS.

However, throughout all of this, Mr. LaRouche has been unequivocal that unless, and until you get Obama out of the U.S. presidency, the world stands on a razor's edge of thermonuclear war.

Now the spectre of that danger arose sharply this Tuesday, with the Turkish shooting down of a Russian plane which was involved in operations near the Turkish-Syria border. And Mr. LaRouche immediately issued a statement, a public statement, which said that "Obama has organized an act of war, and thus endangered the United States, as well as all humanity." He

said

that it “was a deliberate attempt by Obama to force general warfare.”

Now, this act by Turkey and by Obama, and the aftermath, has catalyzed a very significant change in the world global dynamic,

which we’re seeing manifest, for example, in Europe, among other

places. This shift is also the subject of tonight’s institutional

question, which makes reference to the ongoing talks in Vienna,

which are aimed at resolving the situation in Syria. The question

reads as follows:

“Mr. LaRouche, please give us your view of how Russia and Turkey can move once again to collaborate to save Syria under the

Vienna process?” So now I’m going to turn it over to Jeff to give

Mr. LaRouche’s response to that question, as well as an elaboration of the general strategic picture.

JEFFREY STEINBERG: Thank you, Megan. Can you hear me there?

Well I think that the starting point must be to tell the truth as

we know it about the events of last Tuesday. It was immediately

understood by leading political and military circles in the United States, in Europe, and most emphatically in Russia, that

the action that was undertaken by the Turkish in shooting down that Russian SU-24 over a border area on the Turkey-Syria border

right along the Mediterranean coast, that this was something that

1) was order top down in Turkey from President Erdogan, and 2) Erdogan would never have undertaken such an action if he did

not

have advance approval from Obama and the British.

So, for the Russians, this represented a major act of war, and I can tell you that within the U.S. governing institutions,

there was a deep and profound split that reflected immediately in

actions that were diametrically opposite. Secretary of State John

Kerry, leading circles within the Pentagon all the way up to the

Joint Chiefs of Staff, immediately activated channels with Russia, knowing full well that there was a very real prospect that Russia would retaliate immediately after this unwarranted military provocation. And so, you have one element of the U.S. command that is not under British control, that moved immediately

to at least temporarily forestall a situation that was potentially moments away from a general war between NATO and Russia. And as we've been saying, as Mr. LaRouche has been warning since virtually the beginning of the Obama presidency, any such war between NATO and Russia would very rapidly devolve

into a thermonuclear war, in which the overwhelming majority of

humankind would likely not survive.

So you had actions. There was red phone line communications activated immediately, between those elements in the U.S. Command

that were not on the British line, and top Russian officials. And

the first objective was simply to secure a commitment that the situation would not immediately go to a hot war. In other words,

this was the most dangerous situation since, and probably more so, than even the Cuban Missile crisis. Because in the Cuban missile crisis, there was no shoot down of an American or a

Soviet ship or a plane.

On the other hand, President Obama, who was closer to Erdogan than virtually any foreign leader, perhaps with the sole

exception of David Cameron in Britain, immediately got on the phone with Erdogan and then issued public statements certifying

that, in his mind, Turkey acted perfectly within their sovereign

rights to shoot down a plane flying over its territory.

Now, never mind the fact that there are serious questions and disputes of whether that plane, that Russian plane, actually

ever even entered Turkish airspace. The fact is that, if it passed through Turkish air space at all, number one, there was never any intent—and nobody in Turkey even claimed there was any

intent on the part of the Russians—to carry out any kind of military action or provocation against Turkey. And secondly, even

after the first 24 hours following the shoot-down, the Turks were

even acknowledging that that plane, if it ever in fact crossed into Turkish territory, was there only for a matter of brief seconds, and no longer.

Now that also tells you that to shoot down that plane, was a premeditated, pre-determined decision. There was not enough time

for the Turkish air force to consult up the chain of command all

the way to President Erdogan, and to then get response orders back, and to fire at the Russian plane – all within a matter of

a timeframe that at most has been characterized as 17 seconds.

So, again, it was a premeditated act of war; and Erdogan on his

own never would have undertaken that. It was done in

conjunction

with both Obama and the British; and therefore, the responsibility lies there.

Now, let's again visit what the immediate context was of this incident. It occurred last Tuesday at a point that French President Hollande was in Washington to attempt to organize President Obama to join a trilateral military alliance of France,

Russia, and the United States, to wipe out the threat of ISIS and

Nusra, and all allied organizations inside Syria and inside Iraq

primarily. And so, the events that took place just as Obama and

Hollande were sitting down, hijacked the agenda of that discussion. All you have to do is read the transcript, or even better, watch the video of the press conference that took place

later that same day between Obama and Hollande; and you'll see towards the end, Obama launching into a typical Obama tirade against Putin and against Russia. Obama was lying pathologically

in saying that the United States is leading a coalition of over

60 countries, and that Russia, when it comes to fighting against

the Islamic State is "the outlier"; and it went on from there.

So, statements soon after that, again from the White House, fully

endorsed and adopted the Turkish line on what happened.

So, here you've got a situation where an act of war, an act of military aggression took place, carried out by Turkey – a NATO member – and was done with the full at least tacit backing

of the President of the United States, with the full support of

the British. How close do you have to get to provoking

thermonuclear war before enough people in Congress and in the American population wake up and recognize that Lyndon LaRouche has been right for years in warning about the menace that President Obama represents if he's allowed to continue to remain

in office? We're down to the final 14 or so months of his Presidency, but you can see the kind of developments that can occur on literally a moment's notice. And so, there is no option

any longer other than removing the President from office by Constitutional means immediately. That means that the leading members of Congress and at least leading elements within the American population have got to finally wake up to strategic reality.

Now, to put an added punctuation mark on the situation, let's not forget that there was another major series of provocations directed against Russia over the same recent timeframe of the last week. You had the Right Sector, the neo-Nazi apparatus in Ukraine, that is openly backed and promoted

by the Obama administration principally through Victoria Nuland,

the Assistant Secretary of State for European and Eurasian Affairs, who carried out a bombing campaign against the power grid of Crimea; and has effectively shut off almost all power to

the entire Crimean peninsula. When Russian repair units attempted

to get to the sites to re-establish the power links, they were fired on by Right Sector militias; and to make matters even worse, at the end of last week, it was announced by Nuland's pet

prime minister, Yatsenyuk, that henceforth all Russian flights over Ukrainian airspace were cancelled. Now, that's tantamount to

a threat of yet a second country, a major ally of the US and the

British, threatening to carry out unprovoked strikes against Russian aircraft flying over Ukrainian airspace.

So, you've got a clear pattern here. You have – as Megan indicated – a phase shift with the series of ISIS terrorist attacks over the last several weeks, that began with the bombing

of the Russian Metro Jet over the Sinai; followed with a series

of suicide bombings on the southern portions of Beirut in Lebanon, targetting the Shi'ite area of that city. And then the

Paris attacks. The world was energized to finally launch an all-out serious campaign against the Islamic State. Russia escalated the bombing campaign against the Islamic State and knocked out an estimated 1000 of the tanker trucks that have been

smuggling oil from the ISIS-controlled areas of northern Syria into Turkey, where they've been sold on the black market; and these funds have been fueling the operations of the Islamic State.

At the G-20 summit meeting that ironically took place in Turkey just days before the Turkish air force shot down the Russian SU-24, President Putin made very clear that Russia has aerial photographs showing lengthy caravans of these oil tanker

trucks crossing the border into Turkey from northern Syria; and

furthermore, he said he has the names of financial agents in 40

countries, including a number of the G-20 member countries, that

are involved in financing the Islamic State through black market

cooperation. So, the case is unambiguous. If you wanted to attribute narrow motives, you could say that Erdogan was furious

at the Russians for bombing these Turkish smuggling trucks,

since

we know that the funds generated on the Turkish side from this black market activity largely go into the coffers of the ruling

AKP Party. We know that the son of President Erdogan is himself

one of the major people involved in this black market operation.

But in a very real sense, that's a much too narrow

understanding of what happened here. It eliminates the crucial question, which is that Obama and the British were behind this,

and it was an attempt on a much grander scale to not just simply

sabotage the Vienna initiatives; but it was an attempt to trigger

a potential world war. And for that crime alone, despite the fact

that there is a long list of Constitutional violations and other

crimes committed by this President, for that reason alone he must

be immediately removed from office. And therefore, every person

listening to this broadcast, all of your friends, all of your neighbors, all of your political associates, your co-workers, are

going to have to do some serious soul searching; because we came

inches away from world war last Tuesday morning, with the Turkish

actions. And it was only a matter of intervention, but

particularly restraint on the part of Russian President Putin and

the Russian military that averted that. There is still clearly an

option, and lessons to be learned from this provocation, that

could and must lead to reaching an agreement in Vienna to end the five-year war and tragedy in Syria. But that must start with the kind of blunt truth which we have been discussing here over the last few minutes; and it cannot go forward so long as President Obama remains in office. So, there are urgent issues that must be taken up by the Congress and by the American people, if we are going to avert a war; because I can assure you, if those critical actions are not taken in the immediate days ahead, then the chances that there will be {another} incident; {another} provocation, whether by Ukraine, whether by Erdogan and the Turks, whether by ISIS, and if actions aren't taken to solve the problem at its roots, we will be staring at the prospect of world war in the immediate days, perhaps hours ahead.

BEETS: Okay, thank you very much, Jeff. Now, upcoming this Monday, November 30th, we have the beginning of a two-week long genocidal COP21 depopulation climate conference, which is occurring in Paris, and despite the actual danger to humanity which Jeff just outlined in detail, and especially in the wake of the terrorist attacks in Paris just two weeks ago, this absolutely insane conference is going ahead as scheduled, to be attended by approximately 140 heads of state, along with thousands of other government, NGO, and other officials, notably Britain's Prince Charles, the dysfunctional and inbred son of Queen Elizabeth and her walking-dead husband, Prince Philip,

will

be one of the keynote speakers.

Now, as we addressed in this webcast last week, if anyone involved had any morality, we would completely change the nature

of the conference, to address the actual dangers and threats to

humanity, such as the refugee crisis, the conditions of poverty

around the world, and the lack of development that are actually

threatening billions of people. So what I'd like to do now, is ask Jason to come to the podium to address this upcoming conference in the context of what Jeff just presented.

JASON ROSS: This is almost like the worst joke you could imagine, holding this conference in Paris. This conference which,

starting in a few days – we've been opposing this, and we've got

a leaflet, a resolution that we've been getting out on this, called, "We Say No to the Paris COP21 CO2 Reduction Scheme." I want to read the bookmarks of this, the bookends. It opens, "The

conditions for life of billions of people depend upon rejecting

the agenda being presented at the 2015 climate change conference

to be held in Paris this December. The COP21 Paris initiative to

adopt a legally-binding agreement to reduce CO2 emissions must be

rejected on two grounds: the scientific reality, that mankind's

activity, is {not} going to cause catastrophic climate change, and the very real lethal consequences of the CO2 reduction programs being demanded." It ends, that "Energy-intensive

scientific, technological, and economic growth is essential to human existence. This can be measured by transitions to higher levels of energy-flux density per-capita and per-area. Such progress, growth, and development, is the universal right of man,

and CO2 emissions are presently a vital part of that process for

the overwhelming majority of the world's population. The adoption

of a legally-binding CO2 reduction scheme at the COP21 conference

in Paris will condemn billions of people to a lower quality of life, with higher death-rates, greater poverty, and no ability to

exercise their inherent human right to participate in the creation of a better condition for society as a whole. This is deeply immoral. For these reasons, the CO2 reduction scheme of the COP21 conference in Paris must be rejected.”

So on the grounds of the fakery of the science, and the very, very real human costs of trying to meet the CO2 reduction

goals, this can't go forward. However, obviously the push is there, the conference is going ahead despite the state of emergency currently in France, the terrorized population of Paris, changes in some of the agenda, but it's going ahead, and

as a matter of fact, this conference is getting a kick-start over

the weekend – today and the rest of the weekend – the Commonwealth Heads of Government meeting is taking place in Malta. So this is where all the members of the former British Empire, now called the British Commonwealth, get together to – as in this case – hear speeches from the Queen and others about

why they need to reduce CO2.

Prince Charles – who has been basically waiting for his mother to die for a half century to get a job – he said that

the terrorism that we're seeing, the conflicts that we're seeing, are not because of conflict, not because of ISIS, not because of the Brits and Saudi Arabia helping ISIS, instead, Prince Charles said, "In fact, there is very good evidence indeed that one of the major reasons for this horror in Syria was a drought that lasted for about 5 or 6 years, which meant that huge numbers of people in the end had to leave the land." This is the guy that they're asking to give the keynote address at the COP21 conference – a man whose understanding of Syria seems to be that all of the conflict is because of a drought which was caused by climate change. It's insane, and it's knowingly evil on his part.

So, what should be done instead, is re-purposing the conference would be a good thing, you know, recycling what's going to be done there. As Megan said, of course, addressing the refugee crisis, which is all over Europe at present, and beyond – that's worth discussing. Really, what's worth discussing is a solution to this whole problem, which would be excellent if the Congress were to release the 28 pages, put them in the record, as Senator Gravel did with the Pentagon Papers, to be able to attack the cause of this conflict at its source, which as Jeff went through, as LaRouche has been stressing, is Obama, who by his nature as a killer personality, has qualified himself to be inserted into his role as President. That that is the cause of the conflicts. Releasing the 28 pages, discussing how to

actually

shut down terrorism in the region, working {with} Russia on this

– you know, Russia is serious about this – you know, that would

be worth discussing.

And really, what would it mean to develop the world into the Silk Road? You know, EIR released, about a year ago now, “The New

Silk Road Becomes the World Landbridge.” It’s a 300 and – almost

400 page report. It goes through in incredible detail, with maps

and everything, what it would mean for China’s One Belt One Road

project, its New Silk Road project, to continue its extension into a worldwide paradigm of development. What would those projects look like? And this is a policy that the LaRouches have

been promoting for decades, and Helga LaRouche in her visits to

China is acknowledged as “the Silk Road Lady,” for her role in bringing this outlook into the current fruition that it’s finding. So what would it mean for the U.S. to join the Silk Road? What would it mean for us to get our act together?

Well, we’ve been working on a report on this, in terms of what a U.S. recovery would look like, and there’s a lot of aspects to this. I mean, if you think about the kinds of projects

that have, many, been on the books, and the kinds of projects that will drive us into the future, you recognize that it would

not be very difficult to create millions of jobs in a very short

period of time – meaningful, productive jobs – that lay the groundwork for a durable new, more productive economy for the future. Doing that will require eliminating Wall Street,

getting

Glass-Steagall re-implemented, having those provisions back in place, shutting down Wall Street which we do not need.

Gambling

is not an essential part of economy. The productive process, science, creativity, the development of human beings and infrastructure – that is essential. Gambling is not.

So with Wall Street out of the way, with federal financing, with federal credit made available, some of the projects are things that we've discussed quite a bit. Take, for example, the

Bering Strait. Crossing the Bering Strait with a tunnel or a bridge, as engineers decide, would be a very key role, a very key

project, to put the U.S. on the Silk Road, literally, making it

possible to get from the West Coast of the U.S., into Eurasia, much more quickly than by sending a ship across the ocean, with

the added benefit that rail, or transportation corridors on land

overall, allow for the ability to develop regions along the way. Something that a ship crossing the ocean doesn't do.

Ships

don't create wealth, or the potential to create it, as they cross

the waters. Land connections do.

So the Bering Strait tunnel – that would be a key project.

Overall, transportation has a tremendous way to go in the U.S. You know, China, which is a nation very similar in size to the United States, currently has 11,000 miles of high-speed rail, with plans to have 30,000 by 2020, and they'll do it – they do what they say. In contrast, we have under 500 miles of high-speed

rail, and that's being very generous in counting the Acela service as high-speed. What we should have is 42,000 miles of electrified, decent rail in the United States, bringing down

the costs of transportation, and of production throughout the nation, making it more possible to move intermediate goods from place to place, to move people, to move products in a way that will have a tremendous savings in time, and in energy costs.

Currently over half of rail-freight in the U.S. is coal. You know, in a nuclear economy we obviously wouldn't need so much coal, but it also goes to show how little else is being done with the system as it is, and maybe some idea of what it could be like in the future.

Along with the development of the basics which we naturally think of – things like transportation, rail, repairing roadways, power plants, water systems, which I'll get into in a moment – the other aspect is cities. Now, India has committed itself to building scores of new cities across the country. Russia has created science cities. The United States – imagine the potential, not to keep adding more and more sprawl to the outsides of our current cities, but developing legitimately new cities, actual cities, planned in a sensible way, with part of a transportation backbone underlying it, with infrastructure that's needed, canals and aqueducts as necessary, water, power, that sort of thing. But then also where the cities and where life is oriented around the most key of economic processes – the creation of wealth by improving the productive powers of labor, by the cultural role that can be played by a city. So in addition to the ability to move goods and people

easily, the density you find in a real city, where different members of the household can do their various things that anyone

having an hour and a half commute can't, you also have the other

role of the city itself as a social institution.

So, in a very interesting article that LaRouche wrote some decades ago, in a program for the development of Africa, he discusses the central role of the city, and the presence of a research and educational complex, a pedagogical museum where people, kids, their parents, etc. would be able to step themselves through how discoveries had been made in the past in a

hands-on way, doing experiments, themselves witnessing and understanding very directly how humanity has gotten where it is,

making it possible to have workers able to master new technologies, and scientists able to reflect on what science has

done in the past, to create the new discoveries needed in the future.

This sort of educational center of the city will be more than a museum retailing the past; it will be more than looking backwards. LaRouche wrote that to give vitality and direction to

the process, the educational zone of a new city must be engaged

in some aspect of scientific research which is itself of world importance. He says that "a modern nation has achieved true sovereignty in spirit, only if it achieves excellence in some important aspect of advancement of human knowledge generally.

A people which can point to several institutions of its own nation,

and can identify several important contributions to human knowledge associated with such institutions, is a people which knows that its children are capable of equalling in importance

to
humanity, the children of any other nation. To teach science
is
to teach the principles of discovery.”

So, with cities, with this as an included basis, cities of
finite size (no more than one or two million people), with
the

development made potential by rail, by water, by developing
fusion power on a crash basis, and implementing the
already-discovered abilities which have been improved on
building

nuclear fission plants, we'll be able to dramatically increase
the power, electrical power, available in the nation; to power
transportation; to power manufacturing. And to do all of this,
we're also going to need revival of machine tools themselves.

Now, machine tools – now not everyone's actually seen one
of these in person. These are things like lathes, like mills,
shapers – these are the devices that make everything that's
required, that create metal, that shape metal to do machining.

To
the extent that you are able to innovate in this area, as has
been done with new technologies over the decades – like
electric

discharge machining around the time of the Apollo program, or
electron-beam welding; or the more recent developments of
laser

and plasma cutting, and the ability for these computer-
controlled

machine tools to create things that would have taken ten times
longer in earlier eras: to the extent that this technology
improves, and to the extent that purchases are made, and as
part

of an industrialization, the capital stock is increasingly of
newer, and more productive machine tools, the entire economy
sees

the benefits from them, by making easier, reducing the cost,
of

all other production.

So, this machine tool principle is, in the small, an image of what it means to take discoveries and then implement them into

an economy, for new thought, new engineering, or scientific idea,

to become manifest in the economy. And this is a field that needs

motion on. As I said earlier, power; fusion research, which has

been starved of funding deliberately for decades, preventing the

kind of breakthroughs that would make power, as has been said, too cheap to meter – or even if not that cheap, remarkably abundant power able to bring the next generation of production technologies into play. To transform our relationship with raw materials, and with reshaping those materials. Things like the plasma torch.

So, in this kind of economy, we can then re-approach such subjects as water. California is in what's called a water crisis,

despite being right next to the Pacific Ocean. Why do we not have

the power and the plants in place to be able to desalinate? To at

least provide for much of the needs in California? Why have we not done more research on how weather actually functions?

You know, one of the ironies of the global warming alarmists, hysterics, whatever you want to call them, is that this supposedly scientific outlook is actually stifling science.

Hypotheses about what's causing climate change over time, hypotheses about how cosmic radiation coming from our Galaxy, or

even beyond, plays a role in creating the cloud condensation nuclei to form clouds, to effect precipitation, to change the albedo, the reflectants of the Earth, and therefore its

temperature – that’s real science that’s being held back by the global warming mafia, who reject this kind of approach because it doesn’t come to the conclusion that they want: namely, that human-made CO2 is {the} determining factor in global climate. It’s just not true.

So, as was said in that resolution I read at the beginning, and as is covered in this other EIR special report, “Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science,” the science is clear. We are not causing catastrophic warming of the planet.

Mankind is not a virus destroying the Earth. What is destroying the planet is oligarchism; the outlook that human beings are a disease, the anti-growth and enforced poverty promoted by the City of London, by Wall Street, by that system which has to be removed. In its place, as far as an actual concept of humanity,

let me read another quote from LaRouche here. He says, “Every infant born in any part of the world has the potential for development of his or her mental powers to the level sufficient for adult competence in use of modern technology.” And this also

means real technology, not iPhones. “That child can achieve at least an approximation for practice of the highest levels of productive powers of labor in the world generally today. It is that potential development which is the only source of wealth.”

Let’s remember that; the source of wealth, the increasing of the productive powers of labor, as Hamilton put it, lies in that ability for human beings creatively to develop new understandings about nature, and thereby reform the economy in an entire way.

That's real economic science, and with that approach, the programs that are needed, the development projects which we can implement, the jobs that will create; this can all follow from an outlook of what economics truly is, and breaking free from the false ideas about it which have been promoted by Wall Street and which have affected, unfortunately, a very great number of our fellow citizens.

BEETS: Thanks, Jason. Two days ago, on Wednesday of this week, we celebrated the 100th anniversary of Einstein's publication of his paper on general relativity. Now, LaRouche has reiterated many times in the recent period that Einstein was the only true scientist in the 20th Century; someone who held out against the corruption in thinking that was ushered in 1900 by Bertrand Russell. And someone who was attacked and isolated for his commitment to the paradigm of thinking which represents the actual human mind; the paradigm which was responsible for all of human progress up to this point. So, what I'd like to do is ask Jason to come back to the podium and ask him this question: Given the task ahead of us today to rebuild society, rebuild civilization, and to create a new paradigm for mankind, I'd like to ask Jason to give us a sense of the importance of Einstein's work and his commitment.

ROSS: Sure. I think what Einstein accomplished represents a

key concept under which science can be understood; that of metaphor. LaRouche has repeatedly stressed the importance of metaphor as the key to science; meaning the development of language in such a way that you express a new scientific truth in a way that could not even have been stated in the preceding language. It's not something mathematical; it's not a formula or an expression. Discoveries in their true form can't be. After the fact, you might be able to write them down; but what makes them a discovery is an overthrowing of the past, the development of a new basis for thinking incompatible with what came before. That's the kernel of what a discovery is. None of these thoughts are really eternal; what is, is that process of developing new ones. Which is the incredible error in science education today, based upon understanding how to apply the fruits of discovery to specific problems; but not going through how they were developed. So, 100 years ago, 1915, Einstein successfully expanded his special theory of relativity, which he had developed in 1905, into a more general form; making it the general theory of relativity. So, I do want to say a bit about what Einstein did; I think it would be wrong not to; and then get into what it would mean for us today, what's the relevance. Einstein's not just someone to idolize, or say, "Wow, he was a real genius." Figure out what he did. So, going back ten years earlier to 1905 – 110 years ago – Einstein, in his what's now called special theory of relativity,

changed the basis on which scientific thought was based. At that time, the prevailing view was of a Newtonian outlook to space and time. Isaac Newton had said that space and time were independent of things within them; space is space, within it, things exist and take place, or occur in different relations to each other. According to Newton, time flows on its own, without reference to the things in it; they take place over time, but time is an independent existence.

Well, Einstein tore that apart in 1905; in some ways with rather simple thoughts. For example, he demonstrated that the concept of simultaneity does not exist; that depending on who it is that you ask, and their motion with respect to two events that are occurring, that observer might say yes they occurred at the same time. Meaning the light from those two events reaching them, to make a determination which one occurred first, or second, or whether they occurred simultaneously, depending on the motion of an observer, they might appear to occur at the same time or not.

He gave the example of someone on a train witnessing two lightning bolts, versus someone on the ground witnessing two lightning bolts. To someone on the ground, two lightning bolts occurring at equal distances in either direction, the light will come and reach the person at the same time. To someone on a train, who is at the middle of that platform right when the bolts

occur, at the same time according to the person on the platform, because of the train's motion, they're going to see this bolt before the other one. Who's right? What does it really mean to say "at the same time"? Because all the laws of nature work the same, whether you're standing still supposedly, or you're in constant motion, there's no way to say who's right; what the right time should be. And the idea of having a universality of simultaneity, to say "at this moment in the universe" disappears, and it becomes relative to the observer. What does that mean? It means that time itself no longer exists as a basis for thought in the way that it had before. There's still time, but it's no longer an untouchable permanence; the same thing is the case for space. Where space and time are skewed, and distances have to take place or be considered in space-time, rather than in only one or the other. So, by then, by 1905 in his special theory of relativity, Einstein had replaced the concepts of space and time as a basis for physics with something physical; light's motion. In this way, he was implementing the revolutions in physics that Riemann said would take place; that our understanding of geometry would take place not by looking at geometry, but by an understanding of those binding forces of nature which give rise to what is then observed. A bent space; a curved space; a skewed space. With his general theory of relativity in 1915, Einstein went beyond frames of reference which are either at rest with respect to each other or in uniform motion; and he considered acceleration. He considered the fact that there is a relativistic

equivalence between somebody in a room where they feel the floor pushing up against their feet, or their feet pushing down against the floor, that without reference to what's outside that room, they might be sitting on the Earth, or they might be out in space, where the top of the building is attached to a rope which is being pulled at an accelerating rate, constantly pulling the building up against their feet. No experiment, nothing you could do inside the room, would be able to distinguish the one from the other. From this equivalence then, Einstein derived his general theory of relativity, by which not only motion, but gravitation changes the shape of space and time.

This was a very, and still is, a very wild shocking idea. Space and time were considered to be such fundamental things that the possibility of them even being curved was rejected out of hand by people like Immanuel Kant, Isaac Newton, Bertrand Russell.

So, what Einstein was able to do, though, is demonstrate that he was right. Two quick examples. One was the orbit of Mercury. Every orbit, every planet, has a place that's farthest from the Sun, and one where it's closest to the Sun. You draw the line through them. That line for the orbit doesn't stay stationary. It actually moves over time. For Mercury that line moves a degree and a half every century. And based on calculations and gravity, as it was understood, people were able to explain almost all of that change. There remained a very,

very

small – about .01 degree per century – change in Mercury's orbit that no one had explained, but which Einstein was able to

explain with his theory.

Also his prediction about how light would bend going around large objects, was borne out in the experiments around the eclipse of 1919, in which photographs taken of stars near the eclipsed Sun – since the Sun was covered, you could actually see

stars near the Sun, which you can't ordinarily do in the daytime,

because you can't see anything – and comparing those same stars

when the Sun was not in the sky near them, showed again that Einstein was right; that the path of light coming from the stars

towards us was deformed, was shaped, by the presence of the Sun

in the way.

So, these are the things that people are most familiar with about Einstein, things that are indisputably advances that he made. But there's more to him than that. I think that the great

importance that LaRouche attributes to him in what Megan was bringing up about calling him the only scientist we had here in

the Twentieth Century, the only one who stuck to science, lies elsewhere as well.

The other great work that Einstein had done was on the quantum. So in 1905, in addition to Special Relativity, he also

wrote a paper to explain the photo-electric effect, and it was actually this that got him his Nobel Prize later. This expanded

the theories of Planck in showing how light itself must come in

pieces: that it's not purely a wave phenomenon; that there's something particle-like about it. Experiments, however, required light to also have wave-like properties, making it impossible in a simple way to decide on this question. Is light a particle, or is light a wave? This is one of the difficulties of quantum physics.

What Einstein held out against was the interpretation by scientists in his day, led by Bohr, mainly, Niels Bohr the Dane, to say that science had reached a limit; that to ask why was really no longer admissible, and that in the quantum world, physics, instead of saying what nature is, is limited to describing how nature appears. Against that Einstein – Einstein would not accept that. Einstein never accepted the idea that we had reached an end to the ability to know things, and that quantum theory as it was known at that time, was final, complete.

Something that's never been true of, really, any theory in history.

This is seen now with the ongoing difficulties around completing quantum theory, and also the anomalies in the fields of life and the potential for a higher understanding of these quantum processes in the fields of cognition. It's also seen in his own work, with the theory of gravitation; with the difficulties – I hope you've been watching the series of presentations our colleague Ben Deniston has been doing on the Galaxy on this website every other Wednesday – it's also seen in the difficulty in understanding the speed of rotation of galaxies. The basis for hypotheses that people make about dark

matter now. A lot of what this can indicate is that we have simply reached the limits to the applicability of our physical theories, and need to go beyond them.

That's not done mathematically by positing ways to keep our old laws, to explain the new phenomena, but it can require going beyond it.

So, we don't have answers to these questions. We shouldn't fool ourselves into thinking that we do already have the answers

to these questions. And the importance of Einstein for us today,

is that of a successful discoverer who overthrew what had been thought, developed a higher theory to explain things, and was guided by an understanding of the role of the human mind in developing new, successful concepts about nature. With that as a

basis for how we relate to other human beings, with that as a basis for social relations, we can forge a much higher level of

cooperation on this planet, and develop a culture that's really

suitable for human beings that participate in it.

MEGAN BEETS: Thank you very much, Jason. With that, I'm going to bring our broadcast to a close. I would like to thank Jason for joining me, and Jeff for joining us via video, and I'd

like to thank all of you for watching tonight. Please stay tuned

to larouchepac.com. Good night.

EIR: Den virkelige krise: Det er krigen, ikke klimaet!

Helga Zepp-LaRouche, formand for det tyske, politiske parti BüSo (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), er den eneste, tyske leder, der har fremlagt løsningen: Tyskland må omgående trække sig ud af briternes og Obamas politik med regimeskift og krig og droppe den grønne dagsorden, til fordel for en total accept af den kinesisk anførte bevægelse for global opbygning gennem en Ny Silkevej. I denne ånd har Zepp-LaRouche helhjertet støttet opfordringen fra videnskabsfolkene Paul Dreissen og Joe D'Aleo om at forvandle topmødet i Paris til en begivenhed til mobilisering til fordel for at redde flygtningene med en reel, økonomisk genopbygningsplan.

Download (PDF, Unknown)

Berlineravis fordømmer Obama

26. november 2015 – I sin faste spalte i Berlineravisen Der Tagesspiegel, angriber Stephan-Andreas Casdorff Obama for de netop forlængede sanktioner mod Rusland for at være det stik modsatte af en konstruktiv verdenspolitik. Obamas træk er kontrær til det presserende nødvendige behov for at få signaler om en øst-vest-afspænding (detente) og samarbejde med Rusland imod IS, skriver Casdorff og tilføjer, at russerne har bedre efterretninger om noget som helst, der finder sted i

Syrien, end nogen anden, og at de ved, hvad de gør, til forskel fra de andre magter, der ikke ved, hvad de gør.

Leder, 27. november 2015: I har meget lidt tid til at ændre jeres tankegang

... LaRouche refererede herefter til et møde tirsdag aften, hvor han havde insisteret på, at Obama omgående må ydmyges og degraderes i en grad, hvor han ikke længere vil være i stand til at gennemtvinge de sidste, tilbageværende, korte skridt mod en atomkrig, og heller ikke vil være i stand til at forhindre, at han brat tvinges fra embedet. Dette er et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden – ikke uger ud i fremtiden, men lige nu, på Thanksgiving Day, og fredag morgen.

Under en telefonkonference onsdag morgen, den 25. nov., med sin Politiske Komite sagde Lyndon LaRouche: »Jeg mener ikke, vi befinder os i en god tid. Vi er i en desorganiseret tid, en tid med nederlag. Vi er ikke særligt effektive lige nu. Vores organisation som helhed lykkes ikke, med hensyn til vores præstationer; dette må vi rette op på.«

LaRouche refererede herefter til et møde tirsdag aften, hvor han havde insisteret på, at Obama omgående må ydmyges og degraderes i en grad, hvor han ikke længere vil være i stand til at gennemtvinge de sidste, tilbageværende, korte skridt mod en atomkrig, og heller ikke vil være i stand til at forhindre, at han brat tvinges fra embedet. Dette er et spørgsmål om liv eller død for menneskeheden – ikke uger ud i

fremtiden, men lige nu, på Thanksgiving Day[1], og fredag morgen.

For alle, der stadig er i tvivl, så blev det offentligt indrømmet denne tirsdag morgen, at de fleste af jer ikke har denne tankegang, og derfor ikke præsterer denne adfærd.

Under sin haste-diskussion med aktivister i hele USA, (den såkaldte 'Fireside Chat') om aftenen den 25. kom det sidste spørgsmål fra en texaner, som sagde, at en rigsretssag mod Obama var udelukket, eftersom dette kræver to tredjedele af Senatet, og aldrig før er sket. Obama burde smides ud i et militærkup efter krav fra befolkningen, ligesom den egyptiske diktator Morsi, fortsatte spørgeren, men dette er ikke muligt, eftersom Obama har fyret alle de gode generaler. Hvordan kan vi få det amerikanske folk til at rejse sig en masse og kræve Obamas afsættelse, spurgte han?

LaRouche svarede, at der ikke er noget systemisk princip, der forhindrer dette. Folk må mobiliseres til at uddanne sig selv på den rette måde. De værdier, man har lært dem at tilpasse sig til, har fordærvet dem. Det er ikke kun et spørgsmål om at fjerne skidt fra folks hoveder: de må bringes til at forstå de sygdomme, som de har inficeret deres egne hjerner med. Det vil virke.

Hvis man ønsker at kontrollere samfundet, korrumperer (fordærver) man samfundet; man inducerer folk til at tro på noget, der ikke er sandt; hvorimod sandfærdig viden ikke er alment praktiseret. Dette skyldes, at vore regeringssystemer så ofte er korrupte.

Man må få folk til at se på sig selv og sige, »Hvad gør jeg forkert?« De kan forstå dette, men de må begynde et studie af sig selv og gennemgå, hvad det er, de burde tænke på, med de rette ideer. Dette kan gøres, men den eneste måde, det kan gøres på, er ved, at folk inspicerer sig selv meget grundigt. At de genovervejer, hvad det er, de har vedtaget som deres

mening. Under visse omstændigheder er dette sket med held. Det har vi nu igen brug for.

[1] I USA en overvejende sekulariseret helligdag den fjerde torsdag i november, der er blevet fejret lige siden de første europæere kom til Den nye Verden; oprindeligt en taksigelse for årets høst.

POLITISK ORIENTERING

den 26. november 2015:

Det er Obamas ansvar, at Tyrkiet skød et russisk fly ned over Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

»Ville Tyrkiet handle uden USA's tilladelse?«

spørger politiske kommentatorer McAdams og Escobar;

Andre advarer om atomkrig

25. november 2015 – »Et spørgsmål lyder, ville [den tyrkiske præsident] Erdogan gøre dette uden USA's tilladelse, uden USA's støtte?«, sagde Daniel McAdams, adm. dir. for Ron Paul Instituttet for Fred og Fremgang i et interview i dag med Sputnik International. McAdams, en mangeårig støtte til Ron Paul i Kongressen, anklagede Tyrkiet for kriminel aktivitet med at hjælpe ISIS: »Dette er meget alvorligt«, sagde han, » ... Tyrkiet har gjort det muligt for sig selv at blive til et super-arnested for ISIS og andre jihadister, der kan bevæge sig frem og tilbage fra Syrien til Tyrkiet ... hvis man vil have kriminel aktivitet, er Tyrkiet mindst en medskyldig i forbrydelsen.«

McAdams inkluderede Obama i forbrydelsen: »Netop i denne uge overvejede USA at invitere al-Qaedas affilierede Ahrar ash-Sham til også at deltage i drøftelserne [om Syrien]. Så, 14 år efter, at al-Qaeda angreb USA den 11. september, taler USA om at bringe en organisation, der er tilknyttet al-Qaeda, ind, som en moderat opposition til Syrien.«

Obamas rolle rejses også af Pepe Escobar: »Lad os gå lige ind til benet. Den idé, at Tyrkiets nedskydning af et russisk Su-24-fly af et 'made-in-USA' F-16 blev gennemført uden enten grønt lys eller i det mindste en på forhånd arrangeret 'støtte' fra Washington«, er næsten umuligt at tro på. Dernæst

fremlægger Escobar en synopsis over Tyrkiets beskidte rolle under 'Sultan Erdogan' med at hjælpe ISIS og smugling af olie, stjålet af ISIS, fra Syrien og Irak. Han dokumenterer også, at »Bilal Erdogan, sultanens søn, er en betydelig spekulant« inden for denne handel, og som Putin, bemærker han, afslørede under G20-topmødet i Antalya, Tyrkiet, i sidste uge.

Der er også alvorlige advarsler om faren for en atomkrig. Den republikanske præsidentkandidat Rand Paul sagde i går, iflg. *The Hill*: »Nedskydningen af et russisk kampfly illustrerer præcist, hvorfor vi må have en åben linje« til Rusland. Han knuste også andre kandidaters krav om en flyveforbudszone og sagde, »nedskydning af de andre landes kampfly vil blive resultatet, og en krig mellem atomare stormagter en mulighed«. Redaktøren af antiwar.com, Justin Raimondo, siger, at »amerikanerne vil have en ny Cubansk missilkriser ... Er I parate til Tredje Verdenskrig?«

Foto: Den tyrkiske præsident Erdogan.

Leder, 26. november 2015: Dump Obama, eller se en atomar udslettelseskrig i øjnene

Den britiske agent Barack Obama stod bag den tyrkiske nedskydning af det russiske Su-24 fly over syrisk luftrum tirsdag, den 24. november, og den russiske regering har gjort det klart, at det er fuldt ud klar over Obamas medskyldighed.

I en telefonsamtale med den amerikanske udenrigsminister John Kerry onsdag påpegede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at, under bestemmelserne i forståelsesmemorandaet om dekonfliktion, som USA og Rusland for nyligt underskrev, tog USA ansvaret for alle de såkaldte koalitionspartners handlinger. Mere præcist, så påpegede Lavrov, at angrebet på det russiske fly blev udført af et amerikansk fremstillet F-16, og der foreligger en bindende forståelse, der går ud på, at offensive operationer med anvendelse af amerikansk fremstillede fly skal cleares forud.

I det umiddelbare kølvand på nedskydningen af den russiske jet var det vigtigt for præsident Obama at telefonere til den tyrkiske præsident Erdogan for at forsikre ham om, at USA fuldt ud støttede hans »suveræne« handlinger. I sin afskyelige pressekonference sammen med den franske præsident Hollande tirsdag aften kastede Obama sig i sit storhedsvanvid ud i et angreb på Putin og Rusland og kaldte dem »afvigerne« og »tilbød« Rusland en sidste chance for at slutte sig til den amerikansk ledede »koalition«, der udfører den rigtige bekæmpelse af ISIS.

Obama gjorde det, han gør bedst – han løj, patologisk, på vegne af sine britiske herrer. I umindelige tider har den britiske kronens strategi været den at fremprovokere krig mellem USA og Rusland og bære ved til bålet for en permanent befolkningskrig internt i den muslimske verden, mellem sunni og shia, ved at anvende deres (briternes) saudiske juniorpartnere som hovedprovokatører. Nu er Tyrkiet, under det korrupte Erdogan-regime, blevet bragt ind i blandingen for at oppiske betingelserne for en verdenskrig. Obama har været hovedaktivet for denne britiske krigsstrategi, lige siden han tiltrådte embedet, og indledte sin første embedsperiode med et besøg hos Dronning Elizabeth og Prins Philip i London, tre måneder efter sin indsættelse.

Et voksende antal politiske analytikere har tilsluttet sig Lyndon LaRouches afsløring af Obamas medskyldighed i

tirsdagens tyrkiske handlinger. John Helmer i Moskva, Justin Raimondo, Daniel McAdams fra Ron Paul Institute og Pepe Escobar har inden for de seneste 24 timer alle offentligt udtalt, at Erdogan aldrig ville have lanceret et angreb mod det russiske fly uden forudgående godkendelse fra Obama.

I respons til det tyrkiske angreb har præsident Putin annonceret flere omgående militære modforholdsregler, inklusive deployeringen af de mest avancerede S-400 luftforsvarssystemer til den russiske luftbase i den syriske provins Latakia, udstationeringen af et overflade-til-luft (SAM) missilskib ud for Syriens kyst, samt en opgradering af ledsagefly, der kan afværge angreb, til alle fremtidige russiske bombetogter imod ISIS og mål i Syrien. Den russiske regering har gjort det klart, at de har beviser, inkl. varmesporet fra det nedskudte Su-24-fly, på, at flyet aldrig var inde over tyrkisk luftrum. En unavngiven amerikansk regeringsperson sagde til Reuters og andre nyhedsbureauer, at det russiske fly blev skudt ned over syrisk luftrum efter en meget kort passage gennem tyrkisk luftrum, der ikke kunne have varet mere end nogle få sekunder. Angrebet var planlagt på forhånd, med fuldt overlæg, og havde til hensigt at smadre klimaet efter angrebene i Paris, hvor en potentiel afgørelse af den fem år lange krig i Syrien og en koncentreret kampagne for at nedkæmpe ISIS og Nusra var ved at komme op at stå.

Putin vil svare tilbage med et flankangreb, på linje med sin deployering af russiske styrker i Syrien, der fundamentalt ændrede konflikten kurs, i september måned.

Skulle der herske nogen tvivl om, at dette er et globalt, britisk/Obama-ledet krigsfremstød mod Rusland, så se blot på Ukraine, hvor Sektor Højre har bombet elektricitetsledninger til Krim, og hvor Victoria Nulands (USA's viceudenrigsminister for eurasiske og europæiske anliggender, -red.) kæledægg, 'Jats' Jatsenjuk, netop har meddelt, at han har forbudt russiske fly enhver adgang til det ukrainske luftrum. Det svarer til en trussel om at nedskyde et russisk fly, hvornår

det skal være.

Briternes største sårbarhed i dette fremstød for krig er Barack Obama. Han har begået forbrydelser imod menneskeheden, og så mange kriminelle handlinger, der berettiger til, at han stilles for en rigsret, at han udelukkende kun stadig er i embedet takket være fejheden og opportunismen hos de fleste af Kongressens medlemmer og det amerikanske folk, der tolererer hans eksistens, med deres eget liv som indsats.

Dokumentation:

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Godkendte USA på forhånd Tyrkiets handling?

25. november 2015 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry kondolerede på USA's vegne over for den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov over telefon i dag, iflg. en erklæring udgivet af USA's Udenrigsministerium. Forud for telefonopringningen sagde Lavrov til reportere i Moskva, at Rusland ved, at USA altid af sine koalitions partnere i Syrien kræver, at brug af amerikanske kampfly koordineres med USA. Han påpegede således, iflg. TASS, den mulighed, at de tyrkiske myndigheder havde diskuteret deres beslutning om at beordre deres krigsfly i luften til at nedskyde det russiske fly med USA.

»Nogle medlemmer af koalitionen, inklusive dem, der leverer deres kampfly til angreb mod Irak og Syrien, har betroet os, at de involverede fly var af amerikansk fabrikat, og amerikanerne kræver normalt en tilladelse fra USA til sådanne operationer«, sagde Lavrov. »Så vidt jeg forstår, blev vores fly skudt ned af et amerikansk fremstillet F-16-fly. Vi ved endnu ikke, om USA's krav gælder for Tyrkiet, og hvis det gør,

ville jeg gerne vide, om Tyrkiet har spurgt USA om lov til at sende sine fly af sted på en kampmission og nedskyde et fly, selv om dette sandsynligvis er identificeret, over syrisk territorium.«

Lavrov mindede Kerry om, at, under bestemmelserne i Forståelsesmemorandaet (MOU) om dekonflikation tager USA direkte ansvaret for de såkaldte koalitionspartneres handlinger, og det omfatter Tyrkiet. Lavrov bemærkede ligeledes, at Tyrkiet og Rusland, uafhængigt af MOU'et, etablerede en 'hot line' telefonforbindelse, men at der ikke var nogen indsats fra nogen tyrkisk regeringsperson for at bruge denne linje til at afværge nedskydningen.

Lavrov talte også med sin tyrkiske modpart, Ahmet Cavusoglu, tidligere på dagen. Lavrov sagde, at Rusland ikke har nogen planer om at gå i krig med Tyrkiet, men at de planlagte russiske, diplomatiske besøg til Tyrkiet, og vice versa, heller ikke vil blive gennemført. Lavrov sagde, at hans tyrkiske modpart gav udtryk for beklagelse over Sukhoi-24M-hændelsen, men forsøgte samtidig at fremlægge undskyldninger for de handlinger, som det tyrkiske luftvåben begik.

»Hvad bør Tyrkiet gøre for at normalisere situationen?«, spurgte Lavrov. »Vi må nødvendigvis drage den konklusion, at angreb som det i går til syvende og sidst er absolut uacceptable. Jeg har hørt kondolencer fra [den tyrkiske udenrigs]minister Cavusoglu, men alle de andre erklæringer havde til hensigt at retfærdiggøre den tyrkiske holdning.«

Lavrov bemærkede også, at angrebet på Ruslands Su-24M-fly ligner en planlagt provokation. »Vi betvivler alvorligt, at det var uagtsomt; det ligner en planlagt provokation«, sagde Lavrov og tilføjede, at nogle russiske partnere kalder nedskydningen for »et åbenlyst bagholdsangreb«.

»Ville Tyrkiet handle uden USA's tilladelse?« spørger politiske kommentatorer McAdams og Escobar; Andre advarer om atomkrig

25. november 2015 – »Et spørgsmål lyder, ville [den tyrkiske præsident] Erdogan gøre dette uden USA's tilladelse, uden USA's støtte?«, sagde Daniel McAdams, adm. dir. for Ron Paul Instituttet for Fred og Fremgang i et interview i dag med Sputnik International. McAdams, en mangeårig støtte til Ron Paul i Kongressen, anklagede Tyrkiet for kriminel aktivitet med at hjælpe ISIS: »Dette er meget alvorligt«, sagde han, » ... Tyrkiet har gjort det muligt for sig selv at blive til et super-arnested for ISIS og andre jihadister, der kan bevæge sig frem og tilbage fra Syrien til Tyrkiet ... hvis man vil have kriminel aktivitet, er Tyrkiet mindst en medskyldig i forbrydelsen.«

McAdams inkluderede Obama i forbrydelsen: »Netop i denne uge overvejede USA at invitere al-Qaedas affilierede Ahrar ash-Sham til også at deltage i drøftelserne [om Syrien]. Så, 14 år efter, at al-Qaeda angreb USA den 11. september, taler USA om at bringe en organisation, der er tilknyttet al-Qaeda, ind, som en moderat opposition til Syrien.«

Obamas rolle rejses også af Pepe Escobar: »Lad os gå lige ind til benet. Den idé, at Tyrkiets nedskydning af et russisk Su-24-fly af et 'made-in-USA' F-16 blev gennemført uden enten grønt lys eller i det mindste en på forhånd arrangeret 'støtte' fra Washington«, er næsten umuligt at tro på. Dernæst fremlægger Escobar en synopsis over Tyrkiets beskidte rolle under 'Sultan Erdogan' med at hjælpe ISIS og smugling af olie, stjålet af ISIS, fra Syrien og Irak. Han dokumenterer også, at »Bilal Erdogan, sultanens søn, er en betydelig spekulant« inden for denne handel, og som Putin, bemærker han, afslørede under G20-topmødet i Antalya, Tyrkiet, i sidste uge.

Der er også alvorlige advarsler om faren for en atomkrig. Den republikanske præsidentkandidat Rand Paul sagde i går, iflg. *The Hill*: »Nedskydningen af et russisk kampfly illustrerer præcist, hvorfor vi må have en åben linje« til Rusland. Han knuste også andre kandidaters krav om en flyveforbudszone og sagde, »nedskydning af de andre landes kampfly vil blive resultatet, og en krig mellem atomare stormagter en mulighed«. Redaktøren af antiwar.com, Justin Raimondo, siger, at »amerikanerne vil have en ny Cubansk missilkrise ... Er I parate til Tredje Verdenskrig?«

Obama giver sin offentlige velsignelse til Tyrkiets krigshandling imod Rusland; Det samme gør NATO's Stoltenberg

24. november 2015 – Under en fælles pressekonference med den franske præsident François Hollande efter deres møde i Det Hvide Hus i dag, forsvarede præsident Barack Obama fuldt ud Tyrkiets nedskydning af et russisk Su-24 bombefly og udtalte, at »Tyrkiet har, som enhver anden stat, ret til at forsvare sit territorium og sit luftrum«. Obama forsøgte dernæst at lægge skylden for hændelsen på den russiske regering og sagde,

at »dette peger på et fortsat problem med de russiske operationer. De opererer meget tæt ved en tyrkisk grænse, og de går efter en moderat opposition, der ikke alene støttes af Tyrkiet, men af en bred vifte af lande«. Dernæst opfordrede han på hyklerisk vis alle sider til at udvise »tilbageholdenhed«, så krisen ikke eskalerede.

Efter en hastemøde i NATO, der var indkaldt af medlemmet Tyrkiet, gav NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg ligeledes sin fulde støtte til Tyrkiet:

»Som vi gentagne gange har gjort det klart, så står vi solidarisk med Tyrkiet og støtter vores NATO-allierede Tyrkiets territoriale integritet. Jeg ser frem til yderligere kontakter mellem Ankara og Moskva, og opfordrer til besindelse og deeskalering. Diplomati og deeskalering er vigtige for at løse denne situation«, sagde han.

I Ankara sagde en nonchalant tyrkisk premierminister Ahmet Davutoglu til Al Jazeera: »Enhver må vide, at det er vores internationale ret og nationale pligt at tage alle forholdsregler imod hvem som helst, der krænker vort land eller vore landegrænser. De tyrkiske bevæbnede styrker har fået klare instrukser. Selv hvis det er en flyvende fugl, vil den blive forhindret.«

Den pensionerede amerikanske oberst Patrick Lang skrev i dag på sin Sic Semper Tyrannis-blog: »Måske er tiden inde til at suspendere tyrkisk medlemskab af NATO, før Erdogan trækker os alle ind i en krig med Rusland.«

Præsident Putin langer hårdt ud efter Tyrkiet, USA og NATO for at støtte ISIS ved at nedskyde det russiske fly

24. november 2015 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i dag til pressen umiddelbart før sit møde med den jordanske Kong Abdullah i Sotji, Rusland, hvor han kom med en alvorlig advarsel til dem, der står bag tyrkiske kampflys nedskydning af det russiske Su-24 fly i dag. Putin beskrev det som »en kniv i ryggen fra dem, der er terroristernes medskyldige« og spurgte: »Ønsker de, at NATO skal tjene ISIS' interesser?« Han advarede om, at Rusland »aldrig vil vende det blinde øje til sådanne forbrydelser som den, der blev begået i dag«.

Her følger væsentlige uddrag af Putins kommentarer:

»Denne begivenhed går ud over den normale indsats for at bekæmpe terrorisme. Vore militærfolk er engageret i en heroisk kamp imod terrorisme, og de skåner ikke sig selv, eller deres egne liv. Det tab, vi led i dag, er imidlertid resultatet af en kniv i ryggen fra dem, der er terroristernes medskyldige. Jeg kan ikke kvalificere det, der skete i dag, på nogen anden måde.

Vores fly blev skudt ned over syrisk territorium af et luft-til-luft-missil, der blev affyret fra et tyrkisk F-16 fly. Det faldt ned på syrisk territorium, fire kilometer fra den tyrkiske grænse. Da flyet blev angrebet i luften, fløj det i en højde af 6.000 meter, en kilometer fra det tyrkiske territorium. Under alle omstændigheder, så udgjorde vores fly og vore piloter på ingen måde en trussel mod den Tyrkiske Republik, på nogen måde. Dette er åbenlyst ...

Vi har længe observeret bevægelser af store mængder olie og benzin til Tyrkiet fra territorier, der er besat af ISIS. Dette forklarer de betydelige pengemidler, som terroristerne modtager. Nu stikker de en kniv i ryggen på os ved at nedskyde vore fly, der bekæmper terrorismen. Dette sker på trods af den aftale, vi har underskrevet med vore amerikanske partnere, om at forhindre hændelser i luften, og, som I ved, så er Tyrkiet blandt dem, der angiveligt skulle bekæmpe terrorisme med den amerikanske koalition.

Hvis ISIS tjener så mange penge – vi taler om et titals eller måske et hundredetals millioner, muligvis milliarder af dollars på oliehandel, og de støttes af en hel stats væbnede styrker, så er det tydeligt, hvorfor de er så dristige og uforskammede, hvorfor de dræber mennesker på så grusomme måder, og hvorfor de begår terrorhandlinger over hele verden, inklusive i hjertet af Europa ...

Den tragiske begivenhed i dag vil få betydelige konsekvenser for de russisk-tyrkiske relationer. Vi har altid behandlet Tyrkiet som ikke alene en nær nabo, men også som en venligtsindet stat. Jeg ved ikke, hvem der har gavn af det, der skete i dag. Vi har ganske bestemt ikke. Desuden, i stedet for omgående at etablere kontakt med os, så vendte Tyrkiet sig, så vidt vi ved, mod sine NATO-partnere for at diskutere hændelsen. Som om det var os, der havde nedskudt deres fly, og ikke omvendt.

Ønsker de at få NATO til at tjene ISIS? Jeg ved, at enhver stat altid har sine regionale interesser, og vi respekterer altid disse. Vi vil imidlertid aldrig vende det blinde øje til sådanne forbrydelser som den, der blev begået i dag.«

Tyrkiet fikse nedskydningen af det russiske SU-24 bombefly

24. november 2015 – Der er ingen tvivl om, at Tyrkiets nedskydning af det russiske SU-24 kampfly var en fuldt overlagt operation, tydeligvis under ordrer fra præsident Barack Obama og dennes britiske herrer.

Ifølge den tyrkiske avis *Hurriyet*, der citerer regeringskilder, har den tyrkiske regering gjort et stort nummer ud af at beskytte de syriske turkmenere i området. Selvfølgelig har disse såkaldte turkmenere, hvis de da er turkmenere, fået våben og fuld støtte direkte fra Tyrkiet via den tyrkiske præsidents efterretningstjeneste, det såkaldte MIT.

I et åbenlyst forsøg på at retfærdiggøre nedskydningen af et russisk fly skal Tyrkiet have anmodet om et møde i FN's Sikkerhedsråd for at diskutere angivelige angreb på turkmenere i Syrien. Det tyrkiske udenrigsministerium har ligeledes indkaldt den russiske ambassadør, Andrei Karlov, den 19. nov., for at protestere imod den angivelige bombing af deres landsbyer. Dette er tilfældigvis langs med den del af grænsen, som Tyrkiet endnu ikke har sikret – og gennem hvilken en stor del af den illegale trafik med olie og våben strømmer, og som Tyrkiet profiterer stort af.

Ifølge *Hurriyet* indkaldte udenrigsministeriet også den russiske militærattaché til Udenrigsministeriet og overbragte en række trusler:

- Den russiske hærs operationer finder sted i områder, der

ligger meget tæt på Tyrkiets grænse. Dette øger muligheden for en situation, der kunne true Tyrkiets grænsesikkerhed. Det bør bemærkes, at Tyrkiets regler for at indgå i kamphandlinger var på plads, og at man ikke vil tøve med at implementere dem, hvis en sådan krænkelse finder sted.

- Han hævdede, at russiske operationer ikke var rettet mod kæmpere fra Islamisk Stat, men udelukkende imod fredelige, turkmenske civile, der, hævdede han, led overlast gennem Ruslands operationer. Han sagde dernæst, at Tyrkiet ikke ville stille sig ligegyldige over for angreb, der var rettet mod turkmenernes sikkerhed.

Det turkmenske spørgsmål blev allerede indskudt i drøftelserne af den tyrkiske udenrigsminister Feridun Sinirlioglu, der den 23. nov. til *Hurriyet* sagde, at han også havde talt med den amerikanske udenrigsminister John Kerry den 20. nov., og ligeledes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov. Spørgsmålet ville også være på dagsordenen for et møde mellem tyrkiske og russiske udenrigsministre i Istanbul den 25. nov., der nu er blevet aflyst af Sergei Lavrov.

**Leder, 25. november 2015:
Obama har organiseret en
krigshandling
– Ekstraordinær diskussion
med Lyndon Larouche torsdag**

– Ekstraordinær Live diskussion med Tom Gillesberg torsdag aften – Vær med

Lyndon LaRouche responderede i dag til den tyrkiske nedskydning af et russisk kampfly ved at erklære, at »Obama har organiseret en krigshandling og har således sat USA, såvel som resten af menneskeheden, i fare.

Kvalificerede amerikanske personer har, i det umiddelbare kølvand af Tyrkiets handling, understreget, at Tyrkiets præsident Erdogan aldrig ville have udført denne aktion, hvis han ikke på forhånd vidste, at han havde stiltiende støtte fra Obama. De samme kilder observerede, at Obama i weekenden var rasende over, at den franske regering, under et enormt folkeligt pres, har taget skridt til en reel alliance med Rusland for at knuse ISIS. I skarp kontrast til denne fornuftige, franske respons til angrebene i Paris den 13. november har Obama gentaget sine krav om, at afsættelsen af den syriske præsident Bashar al-Assad må finde sted omgående, og må gå forud for aktionerne imod Islamisk Stat.

LaRouche krævede Obamas omgående fjernelse fra embedet. »Der kan ikke være nogen undskyldninger for Obama, hvis menneskeheden skal overleve. Vejen bort fra Tredje Verdenskrig er, at retskafne amerikanere fordømmer præsidenten ved enhver given lejlighed.«

Gå ind på <https://larouchepac.com/> og hør **Lyndon LaRouche i en ekstraordinær diskussion, fremkaldt af denne nødsituation**, med aktivister i hele USA

onsdag, kl. 21 Eastern time (kl. 03.00 torsdag dansk tid)

OBS! Benyt chancen for at diskutere live med Tom Gillesberg torsdag aften, se opslag om konferencelinje her på hjemmesiden

USA: Den foragtelige Victoria Nuland og Ukraines fascister vender sig mod Rusland

23. november 2015 – Præsident Obamas nazistiske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, sluttede sig til NATO's vicegeneralsekretær Alexander Vershbow den 17. nov., hvor hun holdt en ekstremt fjendtlig, antirussisk tale ved *Behörden Spiegel* Sikkerhedskonference i Berlin. Nuland, der er berygtet for at installere Arsenij »Jats« Jatsenjuk som premierminister i Ukraine, krævede der, at sanktioneerne mod Rusland opretholdes, indtil Minskaftalens våbenhvile er fuldt ud implementeret, og Krim er kommet tilbage til Ukraine!

Tre dage senere sprængte fascistiske sabotører to højspændingsledninger, der ledte elektricitet til Krim fra Ukraine, i luften. Det var en fredag aften, den 20. november; søndag morgen, den 22. nov., sprængte de yderligere to i luften uden, at den ukrainske regering greb ind. Med

»demonstranter«, der forhindrede reparationer, er Krim og dets 2 mio. mennesker nu blevet efterladt uden strøm, med undtagelse af den strøm, der leveres af lokale generatorer, omkring 30 % af totalen, iflg. russiske myndigheder. Det nazistiske Sektor Højre, med tilslutning fra tatarer »i eksil«, er begyndt at blokere lastbiler med varer ind til Krim og forsøger således at afskære mad og vand.

Regeringen responderede ved den ukrainske præsident Poroshenko, der sammenkaldte et regeringsmøde denne mandag, som sluttede med gennemtvungelsen af en »midlertidig suspension af alle vareudvekslinger mellem Ukraine og Krim. Nulands »Jats« krævede, at regeringen »omgående oprettede en arbejdsgruppe« for at standse »levering af varer og al handel« med Krim.

Disse forholdsregler er morderiske i betragtning af, at Krim indtil videre stadig er beroende af Ukraine for sit vand og sin strøm. Rusland er i gang med at bygge en undervandsstrømforbindelse til Krim, som forventes at komme i drift ved årets slutning.

**USA: Fhv. forsvarsminister
Hagel understreger
opposition til de
neokonservatives**

'Assad-skal-væk'-strategi

23. november 2015 – USA's tidligere forsvarsminister – indtil Obama sparkede ham ud – Chuck Hagel kom igen offentligt ud med sin modstand mod Obamas (og Londons) 'Assad-skal-væk'-strategi for Syrien. Det var netop over dette spørgsmål, at Obama, for næsten nøjagtig et år siden, fyrede Hagel, efter et memo, som Hagel havde skrevet til nationale sikkerhedsrådgiver Susan Rice, kom for dagens lys. Iflg. rapporter fremlagde to-siders dokumentet Hagels bekymringer for, at USA kunne »sakke bagud« i sin krig imod ISIS, hvis det ikke ændrede sin strategi over for den syriske præsident Bashar al-Assad.

Som gæst på CNN's søndagsprogram »State of the Union« sagde Hagel til værten Jake Tapper, at »ISIS repræsenterer den virkelige trussel mod vort land – [og] verden ... Der er ingen militærløsning på dette. Vi er oppe imod en ideologi, vi er oppe imod en realitet, en række dynamikker, som vi aldrig før har set – en sofistikeret korrumpning af samfundets medier, den militære frygtløshed, den taktiske, strategiske dygtighed, som ISIS er i besiddelse af, finansieringen«, sagde Hagel. »Så vi bør definere klarere, hvad er vore politiske strategier? Hvad er vore prioriteter? Er Assad fjenden, eller er ISIS fjenden?«

Men reference til memoet fra 2014 sagde Hagel: »Det, der sker her, er fuldstændigt ude af kontrol, og der er ingen udsigt til at bringe nogen form for stabilitet, tror jeg, med den kurs, vi følger nu, og det var, hvad jeg talte om i memoet.« Hagel sagde, at USA må udskifte sin fremgangsmåde over for ISIS og fokusere på at bygge stærkere alliancer med andre lande, der ønsker at eliminere ISIS, inklusive Rusland. »Hvad er den fælles trussel mod alle disse lande?«, spurgte han. »Jeg tror ikke, man vil kunne finde en løsning på Assad, før man finder ud af, hvordan man skal nedkæmpe ISIS«, insisterede Hagel.

<http://edition.cnn.com/2015/11/22/politics/chuck-hagel-syria-isis-assad/>

Leder, 24. november 2015: Der bliver ingen fred, før det britiske monarki afsættes – Den britiske marionet Obama er en foragtelig person

Hvor den russiske præsident Putin lancerede en flanke, der kunne føre til den totale ødelæggelse af ISIS og al-Qaeda-terroristers base i Syrien og Irak, så har briterne nu aggressivt intervenseret imod denne flanke, som hele planeten så desperat har brug for.

Den britiske premierminister Camerons aktuelle, hektiske deployering har til formål at forstærke den krigspolitik, der nu er modstand imod – Tony Blairs, George W. Bush' og Barack Obamas katastrofale politik – britiske agenter og marionetter. Cameron insisterer: Nej, ødelæg ikke baserne for de terrorister, der nu myrder løs i Mellemøsten og Europa. Assad

må først væltes som Syriens præsident.

Og marionetten Obama har i hele den forgangne uge gentaget: Intet samarbejde imod ISIS; forudsætningen er, at Rusland må gå med til, at Assad først må smides ud.

Det britiske monarki og finansielle imperium insisterer: Gå ikke efter ISIS' finansierer og våbenleverandører i Saudi Arabien; gå ikke efter dets hjælper i den tyrkiske regering. Og frem for alt, gå ikke imod den britisk-saudiske politik for regimeskift-krige, der føres af Bush og Obama, og som bevidst har skabt og udbredt ISIS og drevet hundrede tusinder af desperate flygtninge ind i Europa.

Til Frankrig og andre nationer lyder ordren: Gå ikke i partnerskab med Rusland eller opfordr USA til at gå med Rusland for at knuse ISIS; men kræv, at Assad først må gå af. Grib ikke den chance, som tilbydes gennem Putins nylige, åbenlyst globale rolle, bakket op af Kinas tilbud om at forlænge udviklingen med den Nye Silkevej ind i Mellemøsten.

Samtidig forbereder de britiske kongelige sig på at åbne COP21-klimakonferencen om »global opvarmning« i Paris og styre den i henhold til deres besættelse – at reducere den menneskelige befolkning. Prins Charles, der er udvalgt til at holde åbningstalen til konferencen, påstod i et interview den 21. nov., at klimaforandring var årsagen til de folkemorderiske krige i Mellemøsten og Nordafrika – ikke Tony Blair, ikke George W. Bush og Barack Obama, men klimaforandringen forårsagede disse krige.

Og den britiske marionet Obama gentog i en tale den 21. nov., at »klimaforandring er USA's sikkerhedstrussel nummer ét«.

Er han sindssyg? Nej, han er en marionet for det britiske monarki og det britiske finansimperium, og af Wall Street.

Lyndon LaRouche har insisteret på dette. Obama er en britisk marionet og en præsident for evindelige krige og dronedrab.

Han må fjernes fra embedet. For dernæst at skabe en økonomisk genrejsning, »må alt, hvad vi gør i USA, følge de principper, som præsident Franklin Roosevelt stod for, imod Wall Street«.

»Der kan ikke blive nogen fred, før det britiske monarki er fjernet«, sagde LaRouche den 22. nov. Vær opmærksom på LaRouches insisteren på dette; det betyder menneskehedens fremtid.

19. nov. 2015: Lyndon LaRouche diskuterer med aktivister i hele USA, hvad der må gøres for at redde USA, og resten af verden, fra krig, terror og kollaps

Vi skal stoppe dem, og det betyder, at borgerne må vedtage en politik, hvor de siger "Vi stopper dem!" Det er muligt. Så vi har set, hvordan folk bliver myrdet i denne hændelse, men hvorfor bliver de myrdet? Fordi ingen var opmærksomme på, at de var mordere. Det er problemet.

Og derfor betaler Frankrig f.eks. en høj pris, fordi Frankrigs

regering ikke var opmærksom på den åbenlyse trussel mod Frankrig. Og nu skammer den franske regering sig, og det er godt for dem. For nu har de en regulær grund til at sikre, at de ikke længere tolererer det, de tolererede alt for længe. Og det samme er tilfældet i andre dele af Europa. Og der er forskellige slags institutioner i forskellige dele af Europa, der har samme problem.

Download (PDF, Unknown)